

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۱/۲۰

عبدالقیوم میرزاده

نگاهی به سیرِ اوضاع کشور

کشور ما افغانستان عزیز در تحت تأثیر اوضاع منطقه و رویداد های زیانبار داخلی روز های پر آشوبی را سپری میکند. در رویداد های منطوقی بنابر حکم قلدنر مآبانۀ دونالد ترامپ سردمدار ایالات متحده آمریکا به شکل تروریستی خلاف تمام نورم های قبول شده بین المللی، تروریست ایرانی قاسم سلیمانی مسئول سپاه قدس ایران و همراهانش را که از دیر زمانی منطقه را بوسیله فعالیت های سلطه جویانه و تروریستی اش بی ثبات ساخته است در حریم کشور عراق از بین برد، بعد از این اتفاق تروریستی پارلمان عراق تشکیل جلسه داده و طرح اخراج نیروهای خارجی از عراق را به بحث گرفته و تصویب کرد که تمام نیرو های آمریکایی از خاک عراق خارج گردند. (گرچه آنها نه تنها از عراق خارج نشدند بلکه کارشانرا زیر عنوان تعلیمدهی نیرو های نظامی عراق و " مبارزه با داعش " به روال عادی از سر گرفتند) دونالد ترامپ اجرای این تصمیم را به پرداخت نقدی مبالغ هنگفتی که آمریکا برای تأسیس پایگاه های خویش در عراق بمصرف رسانیده، از دولت عراق شده و همچنان عراق را به تعزیرات شدیدی که جهان تا هنوز تجربه نکرده است تهدید کرد.

کشته شدن قاسم سلیمانی راز های بسیاری را در کشور ما نیز از لفافه برون کرد. مردم ما از راه رسانه ها دانستند که کدام عناصر خائن با این سلیمانی که اهداف توسعه طلبانه ایران را در منطقه مدیریت میکرد در ارتباط بودند. جانشین این سلیمانی بنام قآانی بصورت غیر قانونی سفر هایی به کشور ما داشته و با خائنینی برای اهداف توسعه طلبانه ایران در کشور ما مخفیانه در تماس بوده است، و این موضوع هم از لحاظ اخلاص امنیت داخلی، تهدید تمامیت ارضی کشور و نقض صریح اصول روابط بین الدول از اهمیت فوق العاده برخوردار میباشد. در داخل کشور مستلزم برخورد قانونی و در مقیاس روابط خارجی قابل بازخواست بین المللی میباشد.

ایران پس از دفن سلیمانی بلافاصله دو پایگاه آمریکا عین الاسد و اربیل را در خاک عراق مورد حملات راکتهای بالستیک قرار داد و به همین ترتیب در زیر سایه این گویو دار و هیاهوی ایران - آمریکا نماینده وزارت خارجه آمریکا زلمی خلیل زاد در دوحه پایتخت قطر مصروف خوش و بُش با اجنتان خودش و پاکستانیها که اکنون آنرا رهبران طالبان نام نهاده اند بوده و ضمن یک سلسله پیام های توییتی از شروع مذاکرات و تفاهمات اش با این اجنتان ISI و CIA بتاريخ ۱۶ جنوری ۲۰۲۰ خبر داده است. در این خصوص سرو صدا هایی بلند شده مبنی بر اختلاف

د پانو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی

نظر مقامات دولت افغانستان با تفاهمی که خلیل زاد و سخنگویان طالب در باره کاهش خشونت و آنهم در شهر های بزرگ بعمل آورده اند. در این راستا شاه محمود قریشی وزیر خارجه پاکستان طی کنفرانس مطبوعاتی بتاريخ ۱۷ جنوری سال جاری از یک پیشرفت خوب در مذاکرات یاد آوری کرده گفته است که " طالبان برای تقاضای کاهش خشونت ابراز آمادگی کرده اند و من فکر می کنم این تصمیم باعث برداشتن یک گام به سوی معاهده صلح است. پاکستان در این زمینه مسئولیتی را که به عهده داشت، تا حدی کافی انجام داده. خواست ما این است که همه منطقه به طرف صلح گام بردارد تا افغانستان و مردم پاکستان از منفعت آن بهره مند شوند." همچنان وزیر خارجه پاکستان بتاريخ ۱۹ جنوری سال جاری طی یک سفر غیر مترقبه به قطر با وزیر خارجه قطر محمد بن عبدالرحمن بن جاسم الثانی ملاقات کرده از وی به مناسبت همکاری های بی شایبه ایشان برای تسهیلات زندگی و امکانات دفتر برای طالبان اظهار امتنان کرد. او همچنان به خبرنگاران گفت که با گروه طالبان در قطر نیز ملاقات می کند. که اظهارسپاس و امتنان وی از همتای قطری اش غرض ارائه تسهیلات زندگی و امکانات دفتر و فعالیت به طالبان بصورت واضح نمایانگر پاکستانی بودن طالبان می باشد. زیرا اگر طالبان افغان باشند وزیر خارجه پاکستان چرا از مقامات قطری تشکری کند که برای افغانان جا و مکان داده است؟ از این معلوم می شود که مذاکرات امریکا در باره مسایل افغانستان در دوحه با پاکستان می باشد که طالبان رو پوش مسئله اند.

در رویداد های داخلی سرنوشت انتخابات و اعلام نتایج آن همچنان به یک معمای لاینحل تبدیل گردیده است. با وصف اعلام نتایج مقدماتی که داکتر عبدالله عبدالله آنرا نپذیرفت و طی یک کمپاین شکایات و اعتراضاتی را به کمیسیون شکایات انتخاباتی گسیل داشت که برویت آن بانیست در بسا محلات صندوق های آرا بازشماری می گردیدند. اما داکتر عبدالله عبدالله با این امر نیز مخالفت کرده و موانع را تا سرحد ایجاد موانع با افراد مسلح در برابر بازشماری آرای ولایات ایجاد کردند که این کار باعث ضیاع وقت کمیسیون ها و در نتیجه به تعویق افتیدن اعلام نتایج گردید. همچنان استعفای وزرای حکومت یکی پی دیگری، برکناری جنرال خوشحال سعادت معین ارشد امنیتی وزارت امور داخله که در این اواخر بنابر فعالیت های متمرش در برابر زورگویان تنظیمی، دزدان و قاچاقچیان به شخصیت محبوب القلوب در میان مردم تبدیل شده است، سوالات فراوانی را در میان مردم، سیاسیون، مبصرین سیاسی و حتی مخالفین دولت ایجاد کرده است و مردم را شدیداً نگران و سراسیمه ساخته است که همه گمانه زنی ها از هر سمت و سوی حکایت از بن بست داشته از محبوبیت دولت کاسته و آب به آسیاب مخالفین دولت می ریزد.

در پهلوی سایر اتفاقات و حوادث جنایی، گسترش نا امنی در شهر ها خاصاً شهر کابل، مزار شریف، هرات و شهر های دیگر، آلودگی بیش از حد هوای شهر کابل و عده ای از شهر های دیگر کشور و تولد نا میمون ملای داعش سیرت به نام مجیب الرحمن انصاری خطیب مسجد گازرگاه شریف در شهر هرات و تبلیغات و حرکات داعش مأبانه وی اوضاع کشور را بیشتر از پیش بی ثبات تر ساخته و تأمین حاکمیت دولت را در شهر ها و محلات زیر سؤال قرار داده است.

با نگاهی اجمال به رویداد های منطوقی در قبال قضایای افغانستان و رویداد های داخلی به این نتیجه می توان رسید که توفانهای شدید بی ثبات گُن از شرق، غرب، شمال، جنوب و مخالفین درونی نظام که به نام ستون پنجم و یا حکومت سایه یاد می گردد در جریان بوده و موربانه وار پایه های نظام اداره دولت را می خورد. این امر مخالفین منطوقی افغانستان و در وجود آنها طالبان را بیشتر به پیروزی امیدوار ساخته و روحیه یأس و بی باوری را در میان مردم ترویج می کند.

آنچه در این گپرو دار مفقود است همانا عدم شفافیت ارگانهای اداره دولت و نا رسایی شدید در امر اطلاع رسانی برای مردم در باره مسایلی که به سرنوشت آنها مرتبط می باشد. شبکه های خبری صوتی و تصویری (آزاد) که هر کدام از جانب اشخاص ، کمپنی ها و کشور های بیرونی که اهداف و منافع خود شان را در کشور ما دارند اداره و مدیریت می گردد که هر کدام بزعم خویش زیر نام پالیسی نشراتی نشر اخبار جعلی و جانبدار، تدویر و پخش برنامه های سیاسی در تخریب دولت این بی ثباتی را شدت بیشتر می بخشند.

بی تفاوتی و کُرنش هر سه ارگان ثلاثه اداره کشور در قبال تأخیر اعلام نتایج انتخابات اساساً مردم را نسبت به این رویداد بی باور ساخته و اهمیت آنرا زیر سؤال برده است. عقب نشینی کمیسیون های مؤظف انتخاباتی و ادارات بین المللی در برابر توطئه ها، تخطی های آشکار و سبوتاز تیم انتخاباتی ثبات و همگرایی به رهبری عبدالله در جریان کمپاین انتخاباتی، جریان رأی گیری و اتفاقات تخریبکارانه در جریان شمارش آرا و تا کنون که همه و همه فقط به منظور بیشتر لرزان ساختن پایه های لرزان حکومت و بی ثبات ساختن اوضاع سیاسی، اقتصادی و اجتماعی عامدانه انجام می گیرد باعث بی اعتمادی بیشتر مردم گردیده و فاصله مردم را با حکومت بیشتر ساخته است.

مردم سؤال می کنند که چرا ایالات متحده امریکا با وصف آنکه با دولت افغانستان پیمان امنیتی به امضاء رسانیده است و برویت این پیمان هر دوکشور و قوت های امنیتی شان مشترکاً علیه همه تروریستان منجمله طالبان مبارزه می کنند و این پیمان همچنان با اعتبار است در غیاب دولت افغانستان و مردم آن با طالبان ده دور مذاکره را به پیش می برد و گویا به توافقات به سلیقه خودشان نیز نایل آمده اند؟

مردم سؤال می کنند که حکومت در باره سفر غیر قانونی قآنی بداخل کشور ما و روابط اش با خائنین داخلی چه اقداماتی را انجام داده است؟

مردم سؤال می کنند که طی دو سال اخیر عده زیادی از مخالفین دولت به نمایندگی از مردم و دولت افغانستان در رویداد های بین المللی در قبال افغانستان شرکت می کنند و با اراکین عالیرتبه دولتی کشور های که در سطح سفارت نمایندگی سیاسی در کشور ما دارند ملاقات و تبادل افکار می کنند. اقدامات دولت تا کنون در زمینه چه بوده است؟ مردم سؤال می کنند که اگر جنگی میان ایران و امریکا بوقوع بپیوندد و ایران بنابر موجودیت پایگاه های امریکا در افغانستان کشور ما را تحت ضربات راکتی و تهاجم مسلحانه قرار دهد با کدام توانایی های دافع هوا و ضد راکتی ما از وطن و مردم خویش دفاع خواهیم کرد؟

مردم سؤال می کنند چرا جنرال خوشحال سعادت منحصی شخصیت مؤفق نظامی که مایه امید مردم برای اسقرار نظم گشته بود و آهسته – آهسته مردم می توانستند در سایه آن نظم تنفس کنند بدون ارائه دلیل مؤجه برای مردم، برکنار گردید؟

مردم سؤال می کنند دولت برای رفع هر یک از مشکلات شان از قبیل افزایش جنایات، نا امنی، آلودگی هوا، بی برقی، صعود سرسام آور قیمت ها خاصتاً مواد محروقاتی و سایر نا بسامانی های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی چه تدابیر عملی اتخاذ کرده است و نتایج آن چگونه است؟

مردم سؤال می کنند که خطیب مسجد گازرگاه به کدام حق و صلاحیت از ایجاد اداره دارالافتا و تأسیس اداره امر بالمعروف و نهی عن المنکر حرف می زند؟ موصوف با استفاده ازحمایت کدام مرجع شعار های غیر انسانی در باره حقوق زنان به در و دیوار نصب می کند؟ کدام ارگان به این ملای داعشی که در روز روشن در انظار همگان مردم را تفتین آمیز علیه یکدیگر می شوراند و به خبر نگاران زن اجازه فعالیت در محوطه تحت سیطره اش نمی دهد

چنین صلاحیتی را داده است؟ آیا اعمال و حرکات این ملا مغایر قانون اساسی کشور نیست؟ اگر است پس دولت کجاست تا جلو این شیطان نقض کننده قانون را بگیرد؟

این ها همه سؤال های بی جوابی اند که روز تا روز فاصله مردم را با حکومت بیشتر می سازد. ارزیابی اجراءات و تحلیل رویداد های چهار سال اخیر نشان می دهد که دولت جمهوری اسلامی افغانستان در تحت اداره تیم جوان و با درایت با وصف سنگ اندازی های ممتد زور گویان تنظیمی، دزدان، غاصبین زمین، قاچاقچیان مواد مخدر، سنگهای قیمتی، معادن، چوب وانسان و مفسدین اداره دولت که همه این قطاع الطریقان زیر حمایت مستقیم عبدالله عبد الله رئیس اجرائیه قرار دارند و فشار جنگی و عملیات انتحاری طالبان، توانست کشور را خردمندانه مدیریت کنند و پیشرفت های محسوس و ملموس اقتصادی و راه اندازی پروژه های اقتصادی دور نما دار ملی در سراسر کشور را نیز نمی توان نادیده گرفت. این تیم با چنین موضعگیری ملی و مدیریت سالم و خردمند توانست پلانها و نیرنگ های استخباراتی کشور های خارجی که موجودیت افغانستان را زیر سؤال برده بود خنثی سازند و معامله سپردن دست بسته افغانستان به پاکستان مانند حوادث شوم سال ۱۹۹۲ تا مراحل تطبیقی به پیش رفته بود به ناکامی مواجه ساخت. این تیم خردمند جوان توانست با وصف تهدیدات ممتد و مکرر طالبان، سنگ اندازی های داخلی و خارجی و حتی مخالفت های شدید سفیر ایالات متحده امریکا در کابل انتخابات ریاست جمهوری را برگزار کند.

اما اکنون دیده می شود که بسیاری از این اقدامات نیک و پیشرفتهای اقتصادی زیر سؤال رفته است. در این اواخر تعلل، سستی و گرنش بیش از حد ارگانهای ثلاثه اداره دولت در قبال خیانت ها، جنایات، خودسری ها، فتنه انگیزی های جنایت پیشگان زیر نام ملا و طالب، عدم ارائه معلومات ضروری به اتباع، بی جواب گذاشتن سؤالهای ایجاد شده برای مردم که من گوشه کوچکی از آنرا در بالا تذکر دادم فغان بسیاری از مردم را بالا کرده و این وضع برای متحدین سیاسی دولت، جامعه مدنی، احزاب سیاسی و اهل خبره نیز پذیرفتنی نیست. بلند رفتن گراف این ندانم کاری ها، نابسامانی ها و نارسایی ها سطح نا رضایتی عمومی مردم را بالا برده و برای دشمنان کشور موفقیت بیار می آورد و دست دولت را از اداره کشور روز تا روز کوتاه تر می گرداند.